Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

11 декември 2018 година*

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи във връзка с производство за контрол върху държавните помощи — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси на трети лица — Изключение, свързано със защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит — Обща презумпция за поверителност — Задължение за конкретно и индивидуално разглеждане — По-висш обществен интерес“

По дело T–440/17

Arca Capital Bohemia a.s., установено в Прага (Чешка република), за което се явява M. Nedelka, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват A. Bouchagiar и A. Buchet, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, от една страна, на решението, което се съдържа в отговора на Комисията от 15 март 2017 г. по първоначалното заявление за достъп до документи, свързани с производство за контрол върху държавни помощи, и от друга страна, на Решение C(2017) 3130 окончателен на Комисията от 4 май 2017 г., с което се отказва предоставянето на такъв достъп,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: M. Prek, председател, E. Buttigieg (докладчик) и B. Berke, съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелствата по спора

1 На 18 юли 2007 г. Европейската комисия приема Решение 2008/214/ЕО относно държавна помощ C 27/2004, която Чешката република е предоставила на GE Capital Bank и GE Capital International Holdings Corporation, САЩ (нотифицирано под номер C(2007) 1965) (ОВ L 67, 2008 г., стр. 3).

2 С това решение Комисията констатира, че в рамките на приватизирането и преструктурирането на банка Agrobanka Praha a.s., считано от 1 май 2004 г., GE Capital Bank и GE Capital International Holdings Corporation, САЩ, са получили съвместима с вътрешния пазар държавна помощ под формата на компенсация за някои искове, която е основана на Споразумението за компенсации, сключено между Česká Národní Banka (Чешка национална банка, Чешка република) и GE Capital International Holdings Corporation, САЩ, на 22 юни 1998 г., както е изменено с изменение № 1 на Споразумението за компенсации от 25 април 2004 г., и под формата на пут опция, основана на договора за пут опцията, подписан между същите страни на 22 юни 1998 г.

3 С писмо от 23 февруари 2017 г. жалбоподателят Arca Capital Bohemia a.s. подава заявление на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) за достъп до някои документи относно административната процедура за контрол върху държавни помощи, приключила с приемането на Решение 2008/214.

4 По-конкретно заявлението за достъп се отнася до следните документи (наричани по-нататък „спорните документи“):

– Рамково споразумение от 22 юни 1998 г., сключено между Чешката национална банка, GE Capital Bank a.s. и GE Capital International Holdings Corporation, САЩ (включително приложенията) (наричано по-нататък „Рамковото споразумение“),

– Изменение № 1 на Рамковото споразумение от 30 ноември 2000 г.,

– Изменение № 2 на Рамковото споразумение от 21 ноември 2001 г.

5 С писмо от 15 март 2017 г. Комисията е уведомила жалбоподателя, че отхвърля заявлението за достъп до спорните документи, като се основава на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 (наричано по-нататък „отговор на първоначалното заявление“). Като припомня задължението си, което следва от член 339 ДФЕС относно защитата на професионалната тайна, и като се позовава на решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Agrofert Holding (C-477/10 P, EU:C:2012:394), Комисията приема, че тези документи са обхванати от обща презумпция за поверителност, съгласно която оповестяването им би могло да накърни по принцип защитата на търговските интереси на съответните предприятия. Тя също така отбелязва, че жалбоподателят не е посочил никакъв довод, с който да се докаже, че спорните документи не са обхванати от общата презумпция за поверителност, или да се установи наличието на по-висш обществен интерес. Накрая Комисията отбелязва, че общата презумпция се прилага и в случай на частичен достъп и поради това такъв не може да бъде предоставен.

6 С писмо от 4 април 2017 г. жалбоподателят подава потвърдително заявление съгласно член 7, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, в което твърди, че съществува по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на спорните документи, който по-същество се изразява в

контрол от страна на гражданите върху управлението на публични средства от чешките публични органи при приватизацията на Agrobanka Praha чрез придобиването ѝ от GE Capital Bank и GE Capital International Holdings Corporation, САЩ.

7 С Решение C(2017) 3130 окончателен от 4 май 2017 г. (наричано по-нататък „второто обжалвано решение“) Комисията отхвърля заявлението на жалбоподателя. Най-напред тя припомня, че спорните документи са част от административна преписка, свързана с производството за контрол върху държавни помощи, и като се основава на съдебната практика, счита, че като такива те са обхванати от общата презумпция за поверителност, основана на изключенията, посочени в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001, като това важи дори след окончателното приключване на разследването. По-специално тя припомня, че що се отнася до производствата за контрол върху държавни помощи, Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 [ДФЕС] (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9 и поправка в ОВ L 186, 2017 г., стр. 17) съдържа специфични правила относно обработването на информация, получена в рамките на производство за контрол върху държавни помощи, и следователно предоставянето на достъп до преписката по това производство на трети лица, различни от съответната държава членка, на основание Регламент № 1049/2001 би могло да наруши равновесието, което законодателят е искал да въведе между задължението на държавите членки да съобщават на Комисията чувствителна информация, включително тази относно съответните предприятия, и гаранцията за засилена защита, в приложение на Регламент 2015/1589, на информацията, предоставена по този начин на Комисията. Освен това, като припомня, че Регламент 2015/1589 изисква защита на професионалната тайна, и като се основава на съдебната практика, Комисията счита, че тъй като те съдържат чувствителна информация, свързана с икономическата дейност на съответните предприятия, спорните документи са били обхванати от общата презумпция за поверителност, съгласно която оповестяването им би могло да накърни по принцип защитата на търговските интереси на тези предприятия, като това важи дори след окончателното приключване на разследването.

8 На следващо място Комисията разглежда възможността на жалбоподателя да бъде предоставен частичен достъп до спорните документи. В това отношение Комисията приема, че не е възможно да предостави такъв частичен достъп, тъй като в противен случай би застрашила целта на дейностите си по разследване и би навредила на защитата на търговските интереси. Всъщност според нея спорните документи очевидно и изцяло попадат в обхвата на посочените изключения и следователно спрямо тях задължението за оповестяване не се прилага нито изцяло, нито частично.

9 Накрая Комисията счита, че в случая не е налице по-висш обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, който би могъл да обоснове оповестяването на спорните документи. В това отношение тя приема, че изтъкнатите от жалбоподателя доводи, които се отнасят до твърдяна незаконосъобразност на разглежданата държавна помощ, не могат да бъдат взети предвид в рамките на процедура за достъп до документи. Освен това тя отбелязва, че частният интерес, който жалбоподателят може да има от получаване на достъп до спорните документи, не би могъл да представлява по-висш обществен интерес.

Производството и исканията на страните

10 На 4 юли 2017 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

11 Съгласно член 106, параграф 3 от Процедурния правилник, в случай че в триседмичния срок, считано от връчването на съобщението за приключване на писмената фаза на производството, главните страни не са поискали да се насрочи съдебно заседание, Общият съд може да реши да се произнесе по иска или жалбата, без да провежда устна фаза на производството. След като в

конкретния случай не е направено такова искане, Общият съд решава да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, тъй като счита, че делото е достатъчно изяснено от доказателствата по преписката.

12 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени отговора на първоначалното заявление и на второто обжалвано решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

13 Комисията иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата като недопустима в частта относно отговора на първоначалното заявление,

– да отхвърли жалбата като неоснователна в частта относно второто обжалвано решение,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта на искането за отмяна на отговора на първоначалното заявление

14 Комисията твърди, че жалбата е частично недопустима в частта, в която тя е насочена срещу отговора на първоначалното заявление, тъй като то представлява подготвителен акт, който не може да засегне правното положение на жалбоподателя.

15 Следва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика на обжалване подлежат само мерките, пораждащи задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на жалбоподателя, като изменят съществено правното му положение (вж. решение от 26 януари 2010 г., Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-362/08 P, EU:C:2010:40, т. 51 и цитираната съдебна практика).

16 От трайно установената съдебна практика относно допустимостта на жалбите за отмяна следва също, че за квалифицирането на обжалваните актове е уместно придържане към самата им същност, както и към намерението на техните автори. В тази връзка обжалваеми актове по принцип представляват мерките, които определят окончателно становището на Комисията в края на дадена административна процедура и целят да произведат задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на жалбоподателя, с изключение по-специално на междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение, но нямат такива последици, както и актове, които изцяло потвърждават предходен акт, необжалван в рамките на сроковете (вж. решение от 26 януари 2010 г., Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-362/08 P, EU:C:2010:40, т. 52 и цитираната съдебна практика).

17 Що се отнася до Регламент № 1049/2001, следва да се посочи, че членове 7 и 8 от него, предвиждайки двустепенна процедура, имат за цел да позволят, от една страна, бързото и лесно обработване на заявленията за достъп до документите на съответните институции, както и, от друга страна, приоритетно доброволно уреждане на спорове, които евентуално могат да възникнат. При случаите, в които един такъв спор не може да се разреши между страните, параграф 1 от въпросния член 8 предвижда два начина на обжалване, а именно обжалване пред съд и подаване на жалба пред омбудсмана (решение от 26 януари 2010 г., Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-362/08 P, EU:C:2010:40, т. 53).

18 Предвидената в членове 7 и 8 от Регламент № 1049/2001 процедура, доколкото предвижда представянето на потвърдително заявление, позволява по-специално на съответната институция да преразгледа становището си, преди да вземе окончателно решение за отказ, което може да бъде предмет на жалба пред юрисдикциите на Европейския съюз. Една такава процедура позволява да се обработват с по-голяма бързина първоначалните заявления и следователно да се отговаря по-често на очакванията на заявителя, като се позволи на тази институция да приеме подробно становище, преди да откаже окончателно достъпа до посочените от заявителя документи, по-специално ако последният настоява на искането си за оповестяването им, независимо от мотивирания отказ на въпросната институция (решение от 26 януари 2010 г., Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-362/08 P, EU:C:2010:40, т. 54).

19 Следователно отговорът на първоначалното заявление по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 1049/2001 е само едно първо становище, което по принцип не подлежи на обжалване, тъй като при липсата на извънредни обстоятелства то не произвежда правни последици (вж. в този смисъл решения от 2 октомври 2014 г., Strack/Комисия, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, т. 36 и от 19 януари 2010 г., Co-Frutta/Комисия, T-355/04 и T-446/04, EU:T:2010:15, т. 36).

20 Това не се отнася по-специално когато отговорът на първоначалното заявление е опорочен от процесуално нарушение, доколкото в него е пропуснато да се информира жалбоподателят за правото му да представи потвърдително заявление (вж. в този смисъл решение от 9 септември 2009 г., Brink's Security Luxembourg/Комисия, T-437/05, EU:T:2009:318, т. 74 и 75) или когато институцията изрази окончателното си становище с отговора на първоначалното заявление (вж. в този смисъл решения от 26 януари 2010 г., Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-362/08 P, EU:C:2010:40, т. 58—62 и от 2 октомври 2014 г., Strack/Комисия, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, т. 36).

21 В случая жалбоподателят не е установил никакви извънредни обстоятелства, обосноваващи допустимостта на жалбата в частта, в която тя е насочена срещу отговора на първоначалното заявление. Освен това при разглеждането на този отговор се установява, че в него не се съдържа окончателното становище на Комисията, тъй като жалбоподателят е бил информиран за правото си да представи потвърдително заявление за изменение на становището на Комисията, което впрочем той е направил.

22 С оглед на изложеното по-горе следва да се отхвърли като недопустима жалбата в частта, в която тя е насочена срещу отговора на първоначалното заявление.

По искането за отмяна на второто обжалвано решение

23 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква две основания: първото — изтъкнато като главно искане, свързано с неправилното прилагане на изключенията, предвидени в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001, и второто — изтъкнато при условията на евентуалност, свързано с нарушение на член 4, параграф 2 от посочения регламент, тъй като оповестяването на спорните документи би могло да се обоснове от по-висш обществен интерес.

По първото основание, изведено от неправилно прилагане на изключенията, предвидени в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001

24 В рамките на първото основание жалбоподателят поддържа, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001, като е тълкувала разширително и погрешно предвидените в тази разпоредба изключения.

25 На първо място следва да се разгледа законосъобразността на второто обжалвано решение в частта, в която то се позовава на общата презумпция, основана на свързаното със защита на търговските интереси на трети лица изключение, което е предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001.

– По прилагането на общата презумпция, основана на свързаното със защита на търговските интереси на трети лица изключение, което е предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001

26 Според жалбоподателя съдебната практика, която Комисията посочва във второто обжалвано решение в подкрепа на прилагането на изключението, свързано със защитата на търговските интереси на трети лица, предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, не може да бъде приложена към настоящия случай. Той оспорва релевантността на посочените от Комисията съдебни прецеденти, които се отнасят до дела в областта на правото на концентрациите и на картелите, като твърди, че те са неприложими към неговото заявление, което е свързано с областта на държавните помощи. Поради това налице са разлики в целите и естеството на тези производства. Всъщност според жалбоподателя, за разлика от производствата в областта на държавните помощи, които се отнасят до управлението на публични средства и отношенията на държавите членки с други образувания, производствата за контрол върху концентрациите и тези в областта на картелите се отнасят до отношения между две или няколко частни образувания и в предоставените във връзка с това документи на Комисията обикновено се съдържат търговски тайни, които трябва да бъдат защитени. За сметка на това, производството в областта на държавните помощи по своето естество е свързано с първостепенен обществен интерес от получаване на възможно най-много информация за целите на контрола за законосъобразно функциониране на държавните органи и целесъобразно управление на публичните средства. Според жалбоподателя последицата, която оповестяването може да има върху желанието на предприятията да сътрудничат, е от значение само в рамките на производство в областта на картелите или в областта на концентрациите, доколкото лицата, спрямо които се прилагат тези производства, са частни образувания и не се отнася до публични средства.

27 В репликата си жалбоподателят изтъква, че от постоянната съдебна практика е видно, че поверителният характер на данните може да бъде основателно изключен, поради това че разглежданата информация е стара. Освен това той твърди, че отказът за предоставяне на достъп не може да бъде обоснован по смисъла на член 4, параграф 7 от Регламент № 1049/2001 с оглед на съдържанието на поисканите документи, което е общо и е било уточнено в споразумение за закупуване, което е изцяло публично достъпно. Следователно оповестяването на спорните документи не застрашава търговските интереси на съответните предприятия.

28 Според жалбоподателя Комисията е била длъжна да извърши индивидуална проверка на документите, за да установи, че въпреки изминалото време информацията, която се съдържа в спорните документи, все още би трябвало да бъде защитена съгласно изключението, свързано със защитата на търговските интереси.

29 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

30 Следва да се отбележи, че макар жалбоподателят да не оспорва изрично принципа на общата презумпция за поверителност на документите, свързани с производствата за контрол върху държавните помощи, той по същество твърди, че тази презумпция не се прилага към фактите по конкретния случай, тъй като процедурата по разследване е била окончателно приключена. Следователно той счита, че Комисията е била длъжна да извърши индивидуална проверка на

документите, за да докаже, че въпреки изминалото време информацията, която се съдържа в спорните документи, все още би трябвало да бъде защитена съгласно изключението, свързано със защитата на търговските интереси.

31 От постоянната практика на Съда обаче следва, че изводът за наличие на обща презумпция в смисъл, че оповестяването на документи от определено естество по принцип би засегнало защитата на някой от интересите, изброени в член 4 от Регламент № 1049/2001, позволява на съответната институция да разгледа общо искане и да му отговори по съответния начин (решения от 14 ноември 2013 г., LPN и Finlande/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 48 и от 28 март 2017 г., Deutsche Telekom/Комисия, T-210/15, EU:T:2017:224, т. 54).

32 От това следва, че общата презумпция означава, че към попадащите в нейния обхват документи не се прилага задължението за оповестяване — пълно или частично — на тяхното съдържание (вж. в този смисъл решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, т. 133).

33 Следователно, ако се приеме, че Комисията в случая правилно е отказала да предостави на жалбоподателя достъп до спорните документи, като се е основала на обща презумпция, и то независимо от факта, че производството за контрол върху разглежданата държавна помощ вече е било приключило, следва, че Комисията не е била длъжна да извърши индивидуална преценка на всеки документ, за който е бил поискан достъп, нито да прецени дали би могла да предостави поне частичен достъп до тези документи (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Finlande/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 68).

34 При това положение следва да се разгледа дали Комисията не е допуснала грешка при прилагане на правото, като в случая се е позовала на общата презумпция, основана на изключението, свързано със защитата на търговските интереси на трети лица, което е предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001.

35 Във връзка с това следва да се припомни, че целта на Регламент № 1049/2001 е да предостави на обществеността възможно най-широко право на достъп до документите на институциите. По-специално от член 4 от този регламент, който предвижда режим на изключения в това отношение, е видно, че това право на достъп все пак се подчинява на някои ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес (решения от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 51 и от 27 февруари 2014 г., Комисия/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, т. 61).

36 Вярно е, че съгласно трайно установената практика на Съда, за да се обоснове отказът за предоставяне на достъп до документ, чието оповестяване е поискано, по принцип не е достатъчно документът да е свързан с някоя от дейностите, посочени в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001. Съответната институция трябва също така да предостави обяснения, що се отнася до въпроса по какъв начин достъпът до посочения документ би могъл да засегне конкретно и действително интереса, защитен от предвидено в този член изключение (решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 49, вж. също решение от 27 февруари 2014 г., Комисия/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, т. 64 и цитираната съдебна практика).

37 Съдът обаче е приел, че съответната институция на Съюза може да се позовава в това отношение на общи презумпции, които се прилагат за определени категории документи, тъй като сходни съображения от общ характер могат да намерят приложение относно искания за оповестяване, които се отнасят за документи от едно и също естество (решение от 1 юли

2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 54, вж. също решение от 27 февруари 2014 г., Комисия/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, т. 65 и цитираната съдебна практика).

38 Така Съдът вече е признал наличието на тези общи презумпции, що се отнася по-специално до документите от административната преписка по производство за контрол върху държавните помощи (вж. в този смисъл решения от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 61 и от 14 юли 2016 г., Sea Handling/Комисия, C-271/15 P, непубликувано, EU:C:2016:557, т. 36), документите, разменяни между Комисията и уведомяващите страни или трети лица в рамките на производство за контрол върху концентрациите между предприятия (вж. в този смисъл решения от 28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, т. 123 и от 28 юни 2012 г., Комисия/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, т. 64), или документите от преписка във връзка с производство съгласно член 101 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 27 февруари 2014 г., Комисия/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, т. 93). Общият съд също е признал наличието на обща презумпция, що се отнася по-специално до документите от административната преписка по производство относно злоупотреба с господстващо положение (решение от 28 март 2017 г., Deutsche Telekom/Комисия, T-210/15, EU:T:2017:224, т. 45).

39 Що се отнася до общата презумпция за поверителност на документите от административната преписка по производство за контрол върху държавните помощи, е постановено, че оповестяването на документите от такава преписка по принцип би засегнало защитата на целите на дейностите по разследване (решения от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 61 и от 14 юли 2016 г., Sea Handling/Комисия, C-271/15 P, непубликувано, EU:C:2016:557, т. 37).

40 За целите на тълкуването на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 съдилищата на Съюза трябва да държат сметка за обстоятелството, че в производствата за контрол върху държавните помощи заинтересованите страни, различни от съответната държава членка, не разполагат с право на запознаване с документите от административната преписка на Комисията. Ако тези заинтересовани лица могат да получат достъп до документите от административната преписка на Комисията на основание Регламент № 1049/2001, това би поставило под съмнение режима на контрол върху държавните помощи (решения от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 58 и от 25 март 2015 г., Sea Handling/Комисия, T-456/13, непубликувано, EU:T:2015:185, т. 61).

41 Правото на запознаване с административната преписка в рамките на производство за контрол, започнато съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС, и правото на достъп до документите по силата на Регламент № 1049/2001 се различават от правна гледна точка, но също така е вярно, че те водят до положение, което е сходно във функционален аспект. Всъщност, независимо от правното основание, на което е разрешен, достъпът до преписката позволява на заинтересованите лица да получат всички представени на Комисията коментари и документи (решения от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 59 и от 25 март 2015 г., Sea Handling/Комисия, T-456/13, непубликувано, EU:T:2015:185, т. 62; в този смисъл и по аналогия вж. също решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, т. 61).

42 Тези съображения важат и при тълкуването на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2011, тъй като правната уредба, която урежда производството за контрол върху държавните помощи, съдържа строги правила във връзка с третирането на получената или установена в хода на това производство чувствителна търговска информация. Всъщност, както правилно изтъква Комисията, в член 30 от Регламент 2015/1589 се изисква

сведенията, събрани въз основа на този регламент и представляващи професионална тайна, да не бъдат оповестявани (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, т. 60).

43 Тази разпоредба допълва в областта на прилагането на Регламент 2015/1589 правилото за поведение, уредено в член 339 ДФЕС, което предвижда, че институциите на Съюза са длъжни да не оповестяват сведенията, които поради естеството си са обхванати от професионалната тайна, и по-специално сведенията, отнасящи се до предприятията и засягащи търговските им отношения или елементи от тяхната себестойност (вж. в този смисъл решения от 8 ноември 2011 г., Idromacchine и др./Комисия, T-88/09, EU:T:2011:641, т. 43 и от 13 май 2015 г., Niki Luftfahrt/Комисия, T-511/09, EU:T:2015:284, т. 70).

44 При тези условия всеобщият достъп по силата на Регламент № 1049/2001 до документите, свързани с административната преписка по производство за контрол върху държавни помощи, би могъл да застраши равновесието, което законодателят на Съюза е искал да осигури в Регламент 2015/1589 между, от една страна, задължението на съответната държава членка и, ако е необходимо, желанието на третите лица да предоставят на Комисията евентуално чувствителна търговска информация, за да може тя да прецени съвместимостта на дадена държавна помощ с вътрешния пазар, и от друга страна, гаранцията за засилена защита чрез професионалната и търговската тайна на предоставените на Комисията сведения (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, т. 62).

45 Ако на основание Регламент № 1049/2001 достъп до документите могат да получат лица, различни от държавата членка, засегната от производството за контрол върху държавните помощи, която съгласно правната уредба на контрола върху помощите единствена има право на достъп до преписката по това производство, установеният в посочената правна уредба режим би бил поставен под въпрос (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, т. 63).

46 Следователно за целите на тълкуването на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, следва да се признае съществуването на обща презумпция, според която оповестяването на документите от административна преписка за контрол върху държавни помощи би засегнало по принцип търговските интереси на засегнатите от това производство предприятия.

47 В случая е безспорно, че посочените в точка 1 от второто обжалвано решение спорни документи са представени в рамките на производството за контрол върху държавна помощ C 27/2004, което е довело до приемането на Решение 2008/214, и следователно са част от свързаната с това производство административна преписка. Освен това, що се отнася до Рамковото споразумение и неговите изменения, те трябва да се считат за включени в същата категория документи. Следователно тези документи са обхванати от общата презумпция за поверителност.

48 Ето защо, както правилно отбелязва Комисията във второто обжалвано решение и противно на поддържаното от жалбоподателя, този извод се налага, независимо от това дали заявлението за достъп се отнася до вече приключило или висящо производство. Всъщност, като се вземат предвид интересите, защитени в рамките на производството за контрол върху държавните помощи, публикуването на чувствителна информация относно икономическите дейности на предприятия, които са засегнати от това производство, по-специално относно получателя на помощта, е в състояние да накърни техните търговски интереси, независимо от факта че производството за прилагане на член 108 ДФЕС вече е приключено (вж. по аналогия решения от

28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, т. 124, от 28 юни 2012 г., Комисия/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, т. 66 и от 13 септември 2013 г., Нидерландия/Комисия, T-380/08, EU:T:2013:480, т. 43).

49 Важно е впрочем да се подчертае, че съгласно член 4, параграф 7 от Регламент № 1049/2001 изключенията относно търговските интереси или чувствителните документи могат да се прилагат за период от 30 години, а при необходимост дори и за по-дълъг период (решения от 28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, т. 125, от 28 юни 2012 г., Комисия/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, т. 67 и от 13 септември 2013 г., Нидерландия/Комисия, T-380/08, EU:T:2013:480, т. 44).

50 Във връзка с това следва да се отхвърли твърдението за нарушение на жалбоподателя, че съдебната практика в областта на достъпа до документи от досие относно производство за контрол върху концентрациите и прилагането на член 101 ДФЕС, не е релевантна в случая, що се отнася до достъпа до документи от досие относно производство за контрол върху държавни помощи. Всъщност вече е постановено, че от гледна точна на достъпа до административна преписка производствата за контрол върху държавни помощи са сравними с тези за контрол върху концентрациите, и поради това следва да се приеме съществуването при всяко едно от тях на обща презумпция за поверителност на свързаните с тези производства документи (решения от 28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, т. 117—123 и от 14 юли 2016 г., Sea Handling/Комисия, C-271/15 P, непубликувано, EU:C:2016:557, т. 45 и 62). В това отношение Съдът също така прави аналогия между производствата за контрол върху държавни помощи и производствата по член 101 ДФЕС (решение от 14 юли 2016 г., Sea Handling/Комисия, C-271/15 P, непубликувано, EU:C:2016:557, т. 46).

51 Макар да е вярно, че съществуват различия в естеството и хода на производствата за контрол върху концентрациите или картелите и в естеството и хода на производството в областта на държавните помощи, също така, противно на поддържаното от жалбоподателя, е вярно, че търговските интереси на предприятията, защитени в рамките на тези производства, са сходни.

52 Като се има предвид целта на производството за прилагане на член 108 ДФЕС, а именно да се провери дали дадена държавна помощ е съвместима с вътрешния пазар, Комисията, както тя правилно подчертава, може да събира от държава членка или частноправни субекти, каквито са жалбоподателите или други трети лица, като конкурентите или клиентите на получателя на помощта, информация относно икономическите дейности на съответните предприятия, която е чувствителна от търговска гледна точка, и следователно оповестяването ѝ би могло да накърни техните търговски интереси.

53 Всъщност съгласно съдебната практика информацията, обхваната от професионалната тайна, може да бъде както поверителна информация, така и търговска тайна (вж. решение от 8 ноември 2011 г., Idromacchine и др./Комисия, T-88/09, EU:T:2011:641, т. 45 и цитираната съдебна практика). Както е видно от съображения 10 и 11 от Съобщение C(2003) 4582 на Комисията от 1 декември 2003 година относно професионалната тайна при решенията за държавна помощ (ОВ C 297, 2003 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 52), търговските тайни в преписките, свързани с производство за контрол върху държавни помощи, които се отнасят, на първо място до получателя на помощта, но също и до трето лице, могат по-специално да засягат методи за оценка на разходите по производство и разпространение, производствени тайни и процеси, източници на снабдяване, произведени и продадени количества, пазарни дялове, списъци с потребители и дистрибутори, маркетингови планове, разходно-ценови структури, продажбена политика и информация за вътрешната организация на предприятието.

54 Тази информация, която не е обществено достъпна, може да бъде използвана в интерес на други предприятия, ако бъде оповестена, тъй като тя предоставя на предприятието, което разполага с нея, икономическо, стратегическо или организационно, и структурно предимство. Следователно такова оповестяване може да засегне търговските интереси на получателя на помощта или на трето лице, което участва в производството за контрол върху държавните помощи. Тъй като тази информация е била събрана в приложение на Регламент 2015/1589, следователно тя е обхванатa от професионалната тайна (в този смисъл и по аналогия вж. решения от 30 май 2006 г., Bank Austria Creditanstalt/Комисия, T-198/03, EU:T:2006:136, т. 71 и от 12 октомври 2007 г., Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Комисия, T-474/04, EU:T:2007:306, т. 65).

55 Ето защо в случая Комисията правилно е отказала достъп до поисканите от жалбоподателя документи, като е приложила обща презумпция, основана на изключението, свързано със защитата на търговските интереси на съответните предприятия по смисъла на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, независимо от факта че производството за контрол върху разглежданата държавна помощ вече е било приключило.

56 Следователно съгласно съдебната практика, припомнена в точки 31—33 по-горе, и противно на поддържаното от жалбоподателя, Комисията не е била длъжна да извърши индивидуална проверка на всеки документ, за който е бил поискан достъп, за да провери дали въпреки изтичането на периода от време информацията, която се съдържа в спорните документи, все още трябва да бъде защитена съгласно изключението, свързано със защитата на търговските интереси. Всъщност подобно изискване би лишило общата презумпция от нейното полезно действие, а именно да се позволи на Комисията да отговори на общо искане за достъп също по общ начин (решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 68).

57 Този извод не може да бъде оспорен от доводите, които жалбоподателят възнамерява да извлече от практиката на Съда. Най-напред, следва да се отбележи, че жалбоподателят изглежда се е позовал на нея единствено за да оспори, извън времетраенето на производството за контрол върху държавна помощ, прилагането на общата презумпция, основана на изключението, свързано със защита на целите на дейностите по разследване, но не и на тази относно защитата на търговските интереси на трети лица.

58 На следващо място, във всички случаи следва да се отбележи, че в делата, по които са били постановени решения от 21 юли 2011 г., Швеция/MyTravel и Комисия (C-506/08 P, EU:C:2011:496), и от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия (C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541), на които се позовава жалбоподателят, Съдът е тълкувал въздействието от приключването на разглежданото производство върху прилагането съответно на изключението, с което се цели защита на процеса на вземане на решения, предвиден в член 4, параграф 3 от Регламент № 1049/2001, и на изключението, свързано със защитата на съдебните производства и правните становища, предвидено в член 4, параграф 2, второ тире от същия регламент, но не и на изключението, с което се цели защита на търговските интереси на трети лица, предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от посочения регламент. Жалбоподателят не е посочил никакви доводи, с които да докаже по какъв начин тази съдебна практика може да бъде приложена по отношение на последно посоченото изключение.

59 Изтъкнатите във връзка с това доводи от жалбоподателя следователно трябва да бъдат отхвърлени.

60 Общата презумпция за поверителност обаче не изключва правото на заинтересованите страни да докажат, че даден документ, чието оповестяване се иска, не е обхванат от посочената презумпция, по-специално поради факта на изтичане на периода от време (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2013 г., Нидерландия/Комисия, T-380/08, EU:T:2013:480, т. 27), или че е налице по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на този документ по силата

на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 (решения от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 62 и от 14 юли 2016 г., Sea Handling/Комисия, C-271/15 P, непубликувано, EU:C:2016:557, т. 39).

61 Този, който иска оповестяването на даден документ, трябва да представи доказателства, въз основа на които може да се установи или че общата презумпция за поверителност на документи, свързани с производството за контрол върху държавни помощи, не обхваща посочения документ, или че съществува такъв по-висш интерес, който обосновава подобно оповестяване (вж. в този смисъл решение от 14 юли 2016 г., Sea Handling/Комисия, C-271/15 P, непубликувано, EU:C:2016:557, т. 40).

62 В настоящия случай се налага констатацията, че в потвърдителното си заявление жалбоподателят е изтъкнал само, че съществува по-висш обществен интерес, който в случая би могъл да обоснове оповестяването на спорните документи. За сметка на това, той не посочва никакво доказателство, с което да се установи, че спорните документи не са обхванати от общата презумпция, основана на изключението, свързано със защитата на търговските интереси, което вече е било изтъкнато от Комисията в отговора на първоначалното заявление. По-специално той не е заявил, както е посочил в представената в рамките на настоящото производство реплика, че съдържащата се в тях информация вече не е поверителна, поради факта че информацията е стара, или поради факта че тя е станала обществено достъпна. При липсата в потвърдителното заявление на твърдения за нарушение, които по-специално се отнасят до факта, че спорните документи не са обхванати от общата презумпция, следва да се приеме, че противно на твърдението на жалбоподателя, Комисията не е била длъжна да извърши индивидуална и конкретна проверка на същите документи във второто обжалвано решение и е могла да приложи за тях общата презумпция, съгласно която оповестяването им би засегнало търговските интереси на съответните предприятия (вж. в този смисъл решение от 10 декември 2010 г., Ryanair/Комисия, T-494/08—T-500/08 и T-509/08, EU:T:2010:511, т. 80).

63 Също така в рамките на настоящото производство по обжалване жалбоподателят не е изтъкнал на етапа на подаване на жалбата никакъв довод, с който се цели да се докаже, че тази обща презумпция не обхваща по-специално спорните документи. Едва на етапа на репликата жалбоподателят е заявил, че спорните документи не съдържат поверителна търговска информация, поради това че са стари и поради факта, че споразумението за закупуване, с което се уточнява текстът на Рамковото споразумение, е станало обществено достъпно. Следователно тези твърдения за нарушения, изтъкнати за първи път на етапа на репликата, не могат да се считат като доразвиване на основание, което е било посочено в жалбата, и при всички случаи трябва да се отхвърлят като недопустими (вж. в този смисъл решение от 27 април 2017 г., Germanwings/Комисия, T-375/15, непубликувано, EU:T:2017:289, т. 128).

64 Доводите на жалбоподателя, целящи да докажат, че съществува по-висш обществен интерес, който в случая обосновава оповестяването на спорните документи съгласно член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 по смисъла на съдебната практика, припомнена в точки 60 и 61, ще бъдат разгледани в рамките на второто основание.

– По прилагането на общата презумпция, основана на изключението, свързано със защита на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит, което е предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001

65 От точка 55 по-горе следва, че второто обжалвано решение се основава на мотиви, свързани с предвиденото в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 изключение, с което се цели защита на търговските интереси на съответните предприятия. От това следва, че евентуална незаконосъобразност, която би могла да го засегне, що се отнася до мотивите за изключението, свързано със защитата на целите на дейностите по разследване по смисъла на

член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, във всички случай би била без значение за неговата законосъобразност. Следователно в случая не е необходимо да се проверява дали Комисията, за да откаже да предостави достъп, може надлежно да се позове на общата презумпция, основана на последно посоченото изключение (вж. в този смисъл решения от 13 септември 2013 г., Нидерландия/Комисия, T-380/08, EU:T:2013:480, т. 88 и от 25 март 2015 г., Sea Handling/Комисия, T-456/13, непубликувано, EU:T:2015:185, т. 86).

66 Следователно първото основание не може да бъде уважено и трябва да бъде отхвърлено.

По второто основание, изведено от нарушение на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001

67 В рамките на второто основание жалбоподателят твърди, при условията на евентуалност, че в случая съществува по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на спорните документи. Този интерес се отнася до прозрачността, до контрола на публичните средства и до контрола на приватизационните процедури, като в резултат възниква потенциална заплаха за стабилността на банковия сектор в Чешката република.

68 От една страна, приватизацията на Agrobanka Praha е била извършена по непрозрачен начин, и съществували основателни подозрения за незаконосъобразни действия, извършени от органи на чешката държава в рамките на преструктурирането и трансформирането ѝ. Впрочем към настоящия момент има висящо наказателно производство относно допуснати от някои лица нарушения в рамките на посоченото преструктуриране. Според жалбоподателя, тъй като предоставената от Чешката република държавна помощ е отпусната от държавния бюджет и следователно от чешките граждани, то съществува по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на спорните документи.

69 От друга страна, жалбоподателят твърди, че тъй като продажбата на част от Agrobanka Praha на GE Capital Bank поражда съмнения, тя би могла да застраши стабилността на чешкия банков сектор, тъй като може да се окаже необходимо да бъдат предоставени значителни държавни субсидии, финансирани от чешките данъкоплатци.

70 Накрая жалбоподателят счита, че самото обстоятелство, че по отношение на него има висящо гражданско производство, не е равностойно на съществуването на обикновен частен интерес от получаването на достъп до спорните документи, който да е от естество да изключи съществуването на по-висш обществен интерес.

71 Комисията иска второто основание да бъде отхвърлено по същество.

72 В това отношение следва да се отбележи, както беше припомнено в точка 60 по-горе, че общата презумпция за поверителност на документите от преписката на производството за контрол върху държавни помощи, не изключва възможността да се докаже, че даден документ, чието оповестяване се иска, не е обхванат от тази презумпция, или че съществува по-висш обществен интерес, който да обосновава оповестяването му по силата на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 (решения от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 62 и от 14 юли 2016 г., Sea Handling/Комисия, C-271/15 P, непубликувано, EU:C:2016:557, т. 39).

73 Съгласно съдебната практика обаче именно лицето, което изтъква наличието на по-висш обществен интерес, трябва да посочи конкретно обстоятелствата, обосноваващи оповестяването на съответните документи (вж. в този смисъл решения от 14 ноември 2013 г., LPN и

Финландия/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 94 и цитираната съдебна практика, и от 14 юли 2016 г., Sea Handling/Комисия, C-271/15 P, непубликувано, EU:C:2016:557, т. 40).

74 В настоящия случай във второто обжалвано решение Комисията е приела, че не е налице по-висш обществен интерес, който да обосновава оповестяването на документите в съответствие с член 4, параграф 2, последна част от изречението от Регламент № 1049/2001. Според Комисията законосъобразността на разглежданата държавна помощ не може да бъде преценена в рамките на процедурата за достъп до документи и частният интерес, който жалбоподателят може да има от получаването на достъп до документи, свързани с вливането на капитал в GE Group, не може да бъде взет предвид при преценката на по-висшия обществен интерес.

75 Това становище на Комисията не е опорочено от грешка в преценката.

76 Всъщност, що се отнася, първо, до свързания с прозрачността интерес, следва да се припомни, че той определено е обществен интерес, доколкото има обективен и общ характер (вж. решение от 12 май 2015 г., Technion и Technion Research & Development Foundation/Комисия, T-480/11, EU:T:2015:272, т. 78 и цитираната съдебна практика). Все пак толкова общи съображения като изтъкнатите от жалбоподателя, а именно интерес да се узнае как е протекла приватизацията на Agrobanka Praha, така че твърдените нередовности да не се повтарят в бъдеще, както и интересът от укрепване на доверието на чешките граждани към техните правителствени институции, доколкото те биха могли да се уверят, че действията на участващите държавни институции са законосъобразни, подходящи и целесъобразни, не са от естество да установят, че в настоящия случай е особено наложително зачитането на интереса за постигане на прозрачност, който би могъл да има превес над съображенията, обосноваващи отказа за оповестяване на въпросните документи (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 92 и 93).

77 Във връзка с това следва да се припомни, че съдът на Съюза вече се е произнесъл, че общественият интерес от получаване на достъп до документ на основание на принципа за прозрачност, който има за цел да осигури по-добра възможност на гражданите да участват в процеса на вземане на решения и е гаранция за по-голяма законност, по-голяма ефективност и по-голяма отговорност на администрацията по отношение на гражданите в демократичната система, няма същата тежест по отношение на документ, спадащ към административно производство, както по отношение на документ, свързан с производство, в рамките на което институцията на Съюза действа в качеството на законодател (вж. в този смисъл решения от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 60 и от 20 март 2014 г., Reagens/Комисия, T-181/10, непубликувано, EU:T:2014:139, т. 140).

78 Впрочем в случая спорните документи явно са част от административно производство, а именно от производство за контрол върху държавни помощи.

79 Освен това, що се отнася до интереса, свързан с контрола на управлението на публичните средства и контрола на процедурите по приватизация, както и този, който е следствие от потенциална заплаха, свързана със стабилността на банковия сектор в Чешката република, поради твърдяната незаконосъобразност на приватизационните сделки за банка Agrobanka Praha, следва да се отбележи, както Комисията правилно е посочила, че в Решение 2008/214 тя е приела, че държавната помощ, получена в рамките на приватизирането и преструктурирането на банка Agrobanka Praha a.s. от GE Capital Bank и от GE Capital International Holdings Corporation, САЩ, е съвместима с вътрешния пазар. В рамките на настоящото производство жалбоподателят не може да оспори тези преценки с твърдения за евентуална незаконосъобразност на приетите от чешката държава мерки. Жалбоподателят не е длъжен да установи незаконосъобразността на приватизационните сделки за Agrobanka Praha, нито Общият съд да я постави под въпрос в

рамките на настоящото дело във връзка с достъпа до документи (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 7 септември 2017 г., AlzChem/Комисия, T-451/15, непубликувано, обжалвано, EU:T:2017:588, т. 46).

80 Напротив, ако националните производства, по-специално тези относно нарушенията на някои лица, които са участвали в сделките по приватизацията на Agrobanka Praha, са висящи, както твърди жалбоподателят, то в рамките на тези производства би могла да бъде гарантирана защитата на обществения интерес, свързан с контрола върху управлението на публични средства от държавните органи. Така в случая общият интерес би могъл да бъде опазен от тези национални производства, с които се цели извършването на контрол върху законосъобразността на действията на тези лица в рамките на разглежданата приватизация (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 25 септември 2014 г., Spirlea/Комисия, T-306/12, EU:T:2014:816, т. 98).

81 Следователно поисканият от жалбоподателя достъп до документи може да обхваща само негов евентуален частен интерес да подкрепи собствените си убеждения, така както са изложени в потвърдителното заявление и в жалбата, във връзка с незаконосъобразността на действията на органи на чешката държава и според случая да ги докаже в рамките на съдебните производства, които е започнал, или да оповести публично евентуалните грешки, извършени в рамките на тези производства.

82 Регламент № 1049/2001 обаче има за цел да осигури право на публичен достъп в общ смисъл до документи на институциите, а не да постанови правила, предназначени да защитят специфичния интерес, който едно или друго лице би могло да има от достъпа до някой от тези документи (решение от 1 февруари 2007 г., Sison/Съвет, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 43).

83 Освен това, макар режимът на изключения, предвиден в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, да е основан на претегляне на интереси, които се противопоставят в дадена ситуация, а именно, от една страна, интересите, които биха се оказали застрашени от оповестяването на съответните документи, и от друга страна — тези, които биха били облагодетелствани от това оповестяване, по отношение на последните може да се вземе предвид само по-висш обществен интерес. Този интерес трябва да има обективен и общ характер и не може да се смесва с индивидуални или частни интереси, тъй като такива интереси не представляват елемент, който да е от значение при съпоставянето на интересите, предвидено в член 4, параграф 2 от посочения регламент (вж. по аналогия решение от 20 март 2014 г., Reagens/Комисия, T-181/10, непубликувано, EU:T:2014:139, т. 142).

84 От гореизложените съображения става ясно, че специалният интерес на даден заявител от разкриването на документи, както и неговото индивидуално положение не биха могли, освен когато са свързани с по-висш обществен интерес, да се вземат предвид от институцията, призована да се произнесе дали публичното им оповестяване би засегнало интересите, защитавани от член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 (вж. в този смисъл решение от 12 май 2015 г., Unión de Almacenistas de Hierros de España/Комисия, T-623/13, EU:T:2015:268, т. 90 и цитираната съдебна практика).

85 Поради това второто основание трябва да се отхвърли, а следователно и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

86 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Arca Capital Bohemia a.s. да заплати съдебните разноски.

Prek Buttigieg Berke

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 11 декември 2018 година.

Подписи